

N. J. Larsen: Naar det ærede Medlem, som nu talte, atter gør gældende, at det ikke vil være Pligt for Myndighederne at skride ind i Tilfælde . . . (Krabbe: Nej „anholde“, sagde det ærede Medlem). Ordet „anholde“ blev vist ikke brugt. (Krabbe: Jo). Ja, men naar vi nu i Stedet for „anholde“ sige „skride ind og beordre Tiltale“, er det ærede Medlem saa tilfreds? Jeg skal da gerne ændre Udtrykkene, hvis vi saa kunne blive enige. (Krabbe: Saa opnaar det ærede Medlem ikke den Virkning, han tilsigter). Ja, det vil jeg saa opgive. Vi beholde altsaa „Tiltale“ og ere enige om, at det er en Pligt for Politimynderne, som skulle paase Lovens Overholdelse, at skride ind i Tilfælde som det, jeg har nævnt over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds. Ja, saa er jeg tilfreds, for det er da indrømmet, at jeg har Ret i, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem mente, om jeg forstod ham ret, at Ordet Udlænding ikke har sin bestemte legale Betydning. Denne Bemærkning kan jeg forbigaa og vil blot betone dette, at naar man i en ny Lov fastslaar en saadan Opfattelse af Ordet „Udlænding“, som sket er i § 6, saa betyder det det samme, som at man giver en gammel Misforstaaelse Medhold, og det er urigtigt. Jeg har selvfølgelig aldrig ment, at man ved privat at indbringe et Lovforslag, som omhandler det samme Emne, som har været gjort til Genstand for et Regeringsforslag, stadfæster en foreløbig Lov. Jeg har kun ment og mener fremdeles, at naar man i alt væsentligt billiger en foreløbig Lovs Indhold, er det mig ubegribeligt, at man slaar den ihjel for bagefter selv at komme med en Lov af lignende Indhold. Naar man ikke har noget væsentligt at indvende mod den foreløbige Lovs Indhold, kan jeg ikke se, at det skulde være saa forfærdeligt, om den blev staaende et halvt eller helt Aar længere.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Krabbe: Ja, Mangelen af Forstaaelse kan jo hvile enten paa, at det, der skulde forstaaes, er uforstaaeligt, eller at den, der skulde forstaa det, ikke forstaaer. Og af det sidste Tilfælde kan der atter være to Arter, enten at vedkommende ikke kan forstaa, eller at vedkommende ikke ønsker at forstaa. Jeg tror, Forhandlingen har

givet tilstrækkeligt Lys over det ærede Medlems Ytringer i saa Henseende.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Osc. Hansen): Ja, eftersom Spørgsmaalet om den foreløbige Lov dog har en vis Betydning, skal jeg tillade mig at replicere ganske kort til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Det ærede Medlem sagde, at han ikke kan forstaa Fremgangsmaaden, naar man i alt væsentligt billiger den forelagte og den foreløbige Lovs Indhold. Jeg skal dertil gøre opmærksom paa, at vi billige endnu mere end det, der staar i den foreløbige Lov og det af Ministeren forelagte Lovforslag. Ministeren har, hvor mærkelig det end lyder, i sin foreløbige Lov og sit forelagte Lovforslag aldeles ikke taget noget som helst Hensyn til, at der paa Territoriet, hvad enten der er Krig eller Fred — og det er det, det drejer sig om — kan udrustes og forberedes Ekspeditioner. Det er et Realitetspunkt, som Ministeriet har overset, og det er saa meget mere mærkeligt, som det netop var det, der foranledigede den engelske Lov af 1870. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da der ved 2den Behandling af Sagen vil blive rigelig Lejlighed til at komme ind paa dette Punkt. Jeg skal her kun sige til det ærede Medlem, at vi billige endnu mere, adskilligt mere end det, der stod i Regeringens Forslag, maaske det kan lette det ærede Medlem til Forstaaelse af den valgte Fremgangsmade.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Maa jeg endnu sige til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at filosofiske Betragtninger om Forstaaelse og Mangel paa Forstaaelse og manglende Evne eller manglende Vilje kunne vi formentlig ganske spare os. For naar en Forhandling føres med Grunde, og naar alt, hvad der siges, bliver optegnet i Rigsdagstidenden, tror jeg, vi rolig kunne overlade til det ærede Tings Medlemmer og til alle i Landet, som følge vore Forhandlinger gennem Rigsdagstidenden, at skønne over, hvem der har kæmpet med Grunde, og hvem der ikke har gjort det.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.